

15.

AKADEMITSCHAR

GODINA VIII BROJ 15

SIJEČANJ 2015.

VIII. generacija

Riječ glavne urednice

Dragi akademičari,

u pobjedničkom i optimističnom ozračju okupili smo se ovdje, na Sljemenu, kako bi u duhu zajedništva pokušali još više nadograditi naše kompetencije kao pojedinca, ali i kao grupe.

Zahvaljujemo Zakladi Konrad Adenauer te Zakladi hrvatskog državnog zavjeta što su nam omogućili ova tri dana ispunjena druženjem, učenju, upoznavanjem i vjerom. Vjerom u bolje sutra, vjerom u bolju Hrvatsku. Vjerom u nas.

Posebno zahvaljujem vrijednom uredništvu ovog broja na uloženom trudu i predanosti zadatku.

Akademičar, to ste vi.

Vaša Ivana

Impressum:

Glavna urednica

Ivana Široki

Redakcija

Ana Fabijanić

Lea Habulin

Brigita Krsnik

Mirko Latković

Roko Milković

Dražan Nemčić

Nataša Turbić

Fotografija

Anita Aužina

ZIMSKA ŠKOLA

Politička akademija ZHDZ

Hotel Tomislavov dom, Zagreb

PREDAVAČI:

- dr. sc. Vice John Batarelo
- prof. dr. sc. Tihomir Cipek
- mr. sc. Zdravko Kedžo
- Ana Mandac, prof.
- doc. dr. sc. Nino Raspudić
- doc. dr. sc. Ivan Tanta
- prof. dr. sc. Željko Tanjić
- prof. dr. sc. Jure Zovko
- Kristijan Sedak, mag. kom.

Razgovor ugodni

Jure Zovko rođen je 1957. u Širokom Brijegu. Studirao je u Sarajevu i u Freiburgu filozofiju, filozofiju religije i germanistiku. Jedan je od osnivača Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu i prvi pročelnik studijskoga smjera filozofije. Dopredsjednik je ugledne filozofijske udruge Internationale Hegel-Gesellschaft.

Kako komentirate predsjedničke izbore? Što će, po Vašem mišljenju, za Hrvatsku značiti iabor gospođe Grabar-Kitarović; što očekujete od Predsjednice?

Osobno smatram da bi ovi predsjednički izbori trebali biti prekretnica u pogledu kreiranja vanjske politike, oproštaj od «poetizirane» regije i intenzivnija suradnja s članicama EU. Budući da koalicija Kukuriku ostaje do daljenga na vlasti, ne možemo očekivati da će Predsjednica dovesti u red obavještajne službe, DORH i USKOK. Za takav pothvat će biti potrebna i promjena vlasti na Trgu sv. Marka. Možda je previše kada kažem da očekujem da će biti presječena hobotnica stranih obavještajnih službi kojima nije bila po volji uspostava samostal-ne i suverene države Hrvatske.

Kakvo je Vaše predviđanje političke situacije do parlamentarnih izbora?

Bit će tu dosta natezanja između ambiciozne Predsjednice i nesposobne ekipe iz Vlade. Najvjerojatnije će Bruxelles prisiliti Hrvatsku da se raspišu prijevremeni parlamentarni izbori.

Što biste savjetovali sudionicima Akademije kao budućim akterima politike?

Kultiviranje prosudbe, izoštrenu sposobnost analize, rast u mudrosti i razumijevanju s osjećajem za odgovornost prema domovini i njezinim građanima.

Što je s generacijama koje ne zahvaća lustracija, a odgajani su na temeljima bivšega sistema?

Njima također želim isto kao i Vama. Velik je problem to što se jedan dio naše političke elite nije oslobodio stare

indoktrinacije, poznate po nazivu revolucionarne prakse, a istodobno je pao pod novi utjecaj diktata globalizma i njegove pogubne apstraktnosti. U tome duhu je nažalost odgojen novi naraštaj političara. (I.Š.)

Prof. dr. sc. Jure Zovko redoviti je član uglednih filozofskih akademija L'Institut international de philosophie (Paris) i L'Académie Internationale de Philosophie des Sciences (Bruxelles). Izabran je 2012. za Conseiller du comité de cooptation de Institut International de philosophie (Paris).

Dr. Željko Tanjić docent je fundamentalne teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. U javnosti je poznat kao čovjek koji sa svojih teoloških polazišta promišlja o širem društvenom kontekstu. Svoja promišljanja također ugrađuje u djelovanje Komisije »Iustitia et pax« («Pravda i mir») Hrvatske biskupske konferencije, čiji je aktivni član. Obavlja dužnost rektora Hrvatskog katoličkog sveučilišta, najmlađeg sveučilišta u Hrvatskoj.

Na kavi s rektorom

Zašto se u državi koja ima homogeno katoličko stanovništvo (92%) stvara stigma oko javnog izjašnjavanja vjerske pripadnosti?

U ovom trenutku ovo je jedno od najhomogenijih društava u ovom dijelu Europe i to samo po sebi smatram pozitivnom vrijednošću. Ne govoreći ništa protiv toga da bi moglo biti drugih i drugačijih, bilo po vjerskom pitanju ili po materijalizmu, ali problem je upravo u tome što percepcije jednog dijela javnosti homogenost shvaća negativno. Polazi se već od toga da je to negativna pretpostavka, da su pod svaku cijenu ljudska prava i manjina sve ono što izlazi iz zakona i Ustava iz temeljnih ljudskih prava; želi se inzistirati na tome da se Hrvatsku predstavi kao pluralno društvo drugačijeg tipa. To znači tip o kojem bi se reklo da je Hrvate ili katolike jednako kao protestanata. Dakle sad je pitanje kako tu homogenost razumjeti, prihvatiti i promovirati kao nešto pozitivno i pravedno (prema samom sebi, ali i javnosti). To je dio jednog šireg sklopa kojeg mi nemamo, koji se u jednom dijelu kulturne i medijske javnosti provlači od Hrvatske samostalnosti, da je to izvor nevolja, netrpeljivosti, ne stvara se pozitivna atmosfera već negativna, a onda se očekuje da idemo naprijed. Smatram da homogenost, ako je pozitivna, treba iskoristiti pozitivne elemente vrijednosti jer je pitanje što će se sutra dogoditi. Demografsko je pitanje što će biti s nama za 50 godina: pretpostavlja se 350 000 manje. Želio bih reći još jednu stvar koja se nikada ne spominje u javnosti; završio je rat, srpska agresija na Hrvatsku. Nikad nakon toga nije bilo osvete, nije se išlo napadati nekoga. Tumači se da vjerske zajednice, a i sama Crkva nisu učinile ništa. Ja vas pitam: da nije bilo svakodnevnih propovijedi, nedjeljnih misa, kako bi situacija izgledala danas? Narodu za to treba

vremena, ali to je normalno. Hrvatska je istovremeno premoderni, moderni i postmoderno društvo i nas se traži da u 20 godina prođemo što su zapadna društva prolazila stoljećima.

Hrvatska, sekularna država

Može li demokršćanstvo, a i samo kršćanstvo u ovakvom društvu (pomoći) popraviti stanje te Hrvatskoj pomoći vratiti se na pravi put?

Vrijednosti sekularne države ne smijemo dovoditi u pitanje i to je jasno. Imamo različite modele sekularne države: francuski, njemački, američki model, dakle rijetke su zemlje kao što je Francuska u kojoj postoji apsolutna odvojenost vjerske zajednice od države. Predstavnici vjerskih zajednica ne bi trebali biti uz vođe država, ne samo u kriznim vremenima, već i kad se stvaraju neka zakonska rješenja, kada se razmišlja o poboljšanju društvenog stanja. Tako da suradnje svakako treba biti. Po mome mišljenju u Hrvatskoj ona postoji, zakonska rješenja i modeli su dobri. Ali opet na strani one

S rektorom Tanjićem razgovarao je Mirko Latković

društvene javnosti što govori tu se jednostavno odnos vjerske zajednice gura iz javnog prostora. Ono se jednostavno ne prihvaća i to je najveći problem. Nema nikakvih direktnih načina da to riješimo, ali već i samo ono što smo rekli, dizanjem samosvjesti, razgovorom, načinom djelovanja, odgojem, obrazovanjem, ukazivanjem na negativne pojave da su to sve elementi onog što Crkva čini svakodnevno. Na primjer, nedjeljom na misu dolaze roditelji s djecom koja pjevaju u crkvenom zboru i stvaraju poznanstva od najranije dobi. Uloga vjeronauka je uvijek bila percipirana negativno, a zapravo stvarala pozitivnu društvenu klimu. Ja to vidim kao jedan doprinos, ali na žalost to nam nije pomoglo jer nismo otvorili ni pitanje ilustracije niti prave transformacije hrvatskog društva nakon pada komunizma. Nažalost, nismo doživjeli pravu katarzu iznutra. Bez obzira tko će biti na vlasti ovo su sada odlučujuće godine. Ako sada iskoristimo tu priliku idućih 4-5 godina, mislim da smo onda generalno u još težoj situaciji nego što jesmo. Postoji teorija koja kaže da čovjek mora u osobnom, kao i u društvenom životu, uistinu dotaknuti dno da bi se tek mogao dignuti.

Charlie Hebdo!

U jeci islamističkih napada, mislite li da su islamisti „glavni“ krivci? Smatrate li da je u redu odmah osuđivati teološki pravac kao nasilnički? Jesu li moguće slične situacije u RH te kako spriječiti (regulirati) latentnu krizu koja trenutno vlada?

Apsolutno ne! Rekao bih da odgovornost leži na pojedincima; na jedan potpuno krivi način interpretiraju vlastitu religiju. U ovom trenutku nitko u potpunostinije zaštićen, ali ja osobno poznajem stanje u islamskoj zajednici u Hrvatskoj. Mislim da u Hrvatskoj u ovom trenutku, ukoliko se to dogodi – bio bi to teroristički čin jer nije ni društvena klima ni atmosfera takva. Vjerujem da su i u Francuskoj i u drugim zemljama to ekstremistički činovi. Sam papa Franjo je na svom putovanju u Šri Lanku i Filipine komentirao sljedeće: moramo biti svjesni odgovornosti, ali ne vrijeđati ono što nekome predstavlja određenu svetinju. Osnivač religije ne mora imati ništa s onime što njegovi sljedbenici kasnije učine. Na primjer: što je Krist kriv što mi nismo dobri kršćani? Mi smo sve temeljne pojmove države, društva, nacije, obitelji dekonstruirali i onda se sada pitamo kako je moguće da nam se ovo sada događa i koja su rješenja. Napravili smo potpunu dekonstrukciju zbilje i više gledamo ono što se

CHARLIE HEBDO
En vente tous les mercredis

događa i koja su rješenja. Napravili smo potpunu dekonstrukciju zbilje i više gledamo ono što se događa u Francuskoj, a oni više nemaju matricu po kojoj bi se snašli. Cijelo društvo je dovedeno na rub opstanka zato jer postoje potpuni antagonizmi i potpuna nejasnoća kako razumijeti obitelj, državu, ravnopravnost, religiju. Vlada jedna potpuna konfuzija, ali to stanje će se morati promijeniti i pokazati u kojem smjeru ide.

Nakon ozbiljnih tema, tko je Željko Tanjić u slobodno vrijeme? Približite život rektora, svećenika, Hrvata. Preferirate li sport, umjetnost, glazbu...

Nastojim kad god mogu igrati nogomet, volim ići u kino. Zadnji film kojeg sam pogledao bio je Hobit. Zanima me i literatura koja nije religiozne tematike. Upravo sam pročitao knjigu Dubravka Habeka „Bijela kuga“ te ovo djelo preporučam mnogima. Naravno volim izaći sa prijateljima, razgovarati, a u posljednje vrijeme volim opuštajuće šetnje. (M.L.)

Tiho savjetovanje

**Prof. dr. sc. TIHOMIR
CIPEK diplomirao je,
magistrirao i doktorirao
politologiju na Fakultetu
političkih znanosti u
Zagrebu. Godine 2000.
izabran je za docenta,
2005. za izvanrednog
profesora, te 2010 za
redovitog profesora**

Možete li iznijeti svoje viđenje rezultata predsjedničkih izbora te njihovo reflektiranje na hrvatsku političko-socijalnu scenu?

Mišljenja sam da se izborima za predsjednicu Republike Hrvatske budi nova nada te se nadam da će ta promjena nastupiti na nekoliko razina. Samim time što je sadašnja predsjednica otvorila pitanja ekonomske politike i tu se promjene trebaju dogoditi. Svakako se treba promijeniti na bolje pitanje vanjske politike prema Europskoj uniji, a ne regiji, što se već vidi u nastupu i stavu predsjednice. Jedan primjer vidljiv je iz segmenta ekonomije. Vladina intolerancija na rast švicarske platne valute. Nova predsjednica, gospođa Kolinda Grabar-Kitarović jasno se založila za važnost rješavanja tog pitanja te je odlučila ući u koštac s bankovnim kućama za dobrobit svojih građana.

Što biste mogli savjetovati nama mladima kao budućim političarima?

Na prvom mjestu trebali biste se boriti na nekoliko razina, a prvenstveno da se građanima vratiti povjerenje u političke institucije koje se izgubilo. Nove generacije ne trebaju osjećati greške prošlosti, a vi ste tu da osvjetlate obraz i vratite Hrvatskoj demokratskoj zajednici sjaj kakav je imala u svojim počecima. Zatim, usmjeravanje politike ka boljitku naše sredine, prestati oglašavati se na potrebe naših građana po jedinicama lokalnih samouprava i djelovati na tome da se promjene krenu događati.

Smatrate li da bi mladi trebali proaktivniji u kreiranju hrvatske političke scene? Na koji način „stariji“, iskusniji političari mogu tome doprinijeti?

Mladi se svakako trebaju više aktivirati u politici i trebali poticati na to. Ono što je moj prijedlog je da naši saborski zastupnici moraju imati asistente u radu. Ako to mogu imati Europski parlamentarci, zašto ne bi i naši zastupnici u saboru, a to je dobar način da mladi ulaze u materiju rada sabora i politike općenito. (N.T.)

POLAZNICA AKADEMIJE, A VEĆ NAČELNICA!

Među polaznicima VIII. generacije Političke akademije ZHDZ-a je i jedna od najmlađih načelnica općine u RH. Njeno ime je Nataša Turbić. Zamolili smo je da nam u nekoliko riječi predstavi put koji ju je doveo na ovako važnu funkciju.

S 18 godina sam se učlanila u HDZ, čim sam postala punoljetna. Bio je to logičan slijed s obzirom na okruženje u kojem sam odrasla, gdje su se njegovale demokršćanske vrijednosti. Najviše smo se kao mladež uključivali u aktivnosti koje su nosile sa sobom predizborne kampanje, od dijeljenja letaka do sudjelovanja u organizaciji predizbornih skupova. Kako sam politički sazrijevala, s vremenom sam postala članicom Općinskog odbora Gračac i članicom Predsjedništva Općinske organizacije. Biti članom ovakvog odbora povuklo je sa sobom više obveza i odgovornosti vezanih uz sam rad i aktivnosti stranke u kojima sam se mogla dokazati. 2013. godine Općinska organizacija HDZ-a Gračac odlučila me predložiti kao kandidatkinju za načelnicu Općine na lokalnim izborima. Bili su uvjerenja da je moguće da jedna mlada i obrazovana osoba dobije izbore nakon dva mandata vlasti Samostalne demokratske srpske stranke.

Moram reći da je to bila hrabra odluka, budući da je Gračac prilično konzervativna sredina koja dosad nije bila otvorena za nove promjene. Uz veliku podršku svojih sumješтана osvojila sam mandat za načelnicu Općine Gračac.

S obzirom da si iz redova Mladeži HDZ-a, vrlo si mlada preuzela funkciju načelnice. Možeš li nam reći kakvi su bili međusobni odnosi na novom radnom mjestu?

Tako je. Već nakon desetak dana nakon održavanja lokalnih izbora stupila sam na dužnost kao jedna od najmlađih dužnosnika lokalne samouprave u RH. Iako sam u kolektivu imala najodgovorniju funkciju bilo je potrebno određeno vrijeme da steknem povjerenje i poštovanje starijih kolega. S obzirom da smo površinski najveća općina u Republici Hrvatskoj, mogu reći da nije lako upravljati takvom lokalnom jedinicom samouprave jer to nosi sa sobom i velike izazove.

Svojim primjerom možeš posvjedočiti kako je moguće da se kroz aktivno uključivanje u društveni i politički život mladi ljudi profiliraju te tako preuzimaju odgovornost kod zastupanja ideja utemeljenih na demokršćanstvu i domoljublju. Imaš li kakvu poruku za današnje mlade?

Smatram da bi se mladi ljudi trebali ohrabriti i ući u politiku, a pogotovo žene koje su još uvijek premalo zastupljene. Bez obzira na ulogu koju žena ima unutar obitelji, kao supruga i majka, njen poslovni i politički angažman svakako može doprinijeti razvoju cijele zajednice. S obzirom da živimo u 21. stoljeću, da je tempo života i rada užurban, ne bi trebalo dovoditi u pitanje utjecaja na obitelj. Ono se može postaviti svakome od nas koji je zaposlen, bez obzira na poziciju. (A.F.)

Domagoj se pravi važan... s razlogom! :)

Na Općem saboru Mladeži Hrvatske demokratske zajednice 20. rujna 2014. kada smo izabrali novo vodstvo, izabran sam za **međunarodnog tajnika** mladeži

HDZ-a. S tim danom započeo sam zastupati interese Mladeži HDZ-a, ali i Republike Hrvatske u međunarodnim organizacijama i subjektima, predstavljajući našu političku organizaciju i unapređujući odnose s našim europskim i svjetskim partnerima. Kako smo posljednja 2-3 mjeseca svi zajedno bili maksimalno angažirani na pobjedničkoj predsjedničkoj kampanji Kolinde Grabar Kitarović, naše aktivnosti su se smanjile. No, unatoč obavezama u kampanji, sudjelovali smo na YEPP-ovoj misiji u Beogradu gdje smo tražili potencijalne partnere unutar YEPP-a. Sudjelovali smo i na međunarodnoj višegradskoj konferenciji gdje smo razgovarali o zaštiti manjina u EU, konkurentnosti regije u globaliziranom svijetu i slično, ali ujednosmo dobili pohvale na rad naše mladeži u Republici Hrvatskoj. Trenutno radimo na organizaciji Vijeća YEPP-a koji bi se trebao održati u ožujku ove godine u Zagrebu. Funkcija međunarodnog tajnika i posao koji ide uz nju je iznimno dinamičan i zanimljiv. Brojna iskustva i prijateljstva koja sam do sada stekao su zaista neprocjenjiva. (L.H., A.F.)

Fenomen Nine Raspudića iz Draženova pera

U moru pseudozvijezda koje nam svakodnevno serviraju mediji, rijetkost je da netko u tom prostoru ostane zapažen na temelju vlastitih stvarnih vrijednosti

koje su u suprotnosti s *mainstreamom*. U tom svjetlu pravo je osvježanje vidjeti i čuti misli i predavanja prof. Raspudića. Svojom razinom znanja i izrazito konciznim tokom misli i filozofskih postulata, daleko nadilazi sve "nezavisne" analitičare većine medija. Za razumijevanje dnevno političke kao i demografske političke situacije u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini takav pristup i rezoniranje trebali bi biti dio opusa svakog ozbiljnijeg političara. (D.N.)

Mudrosti zadarskog galeba

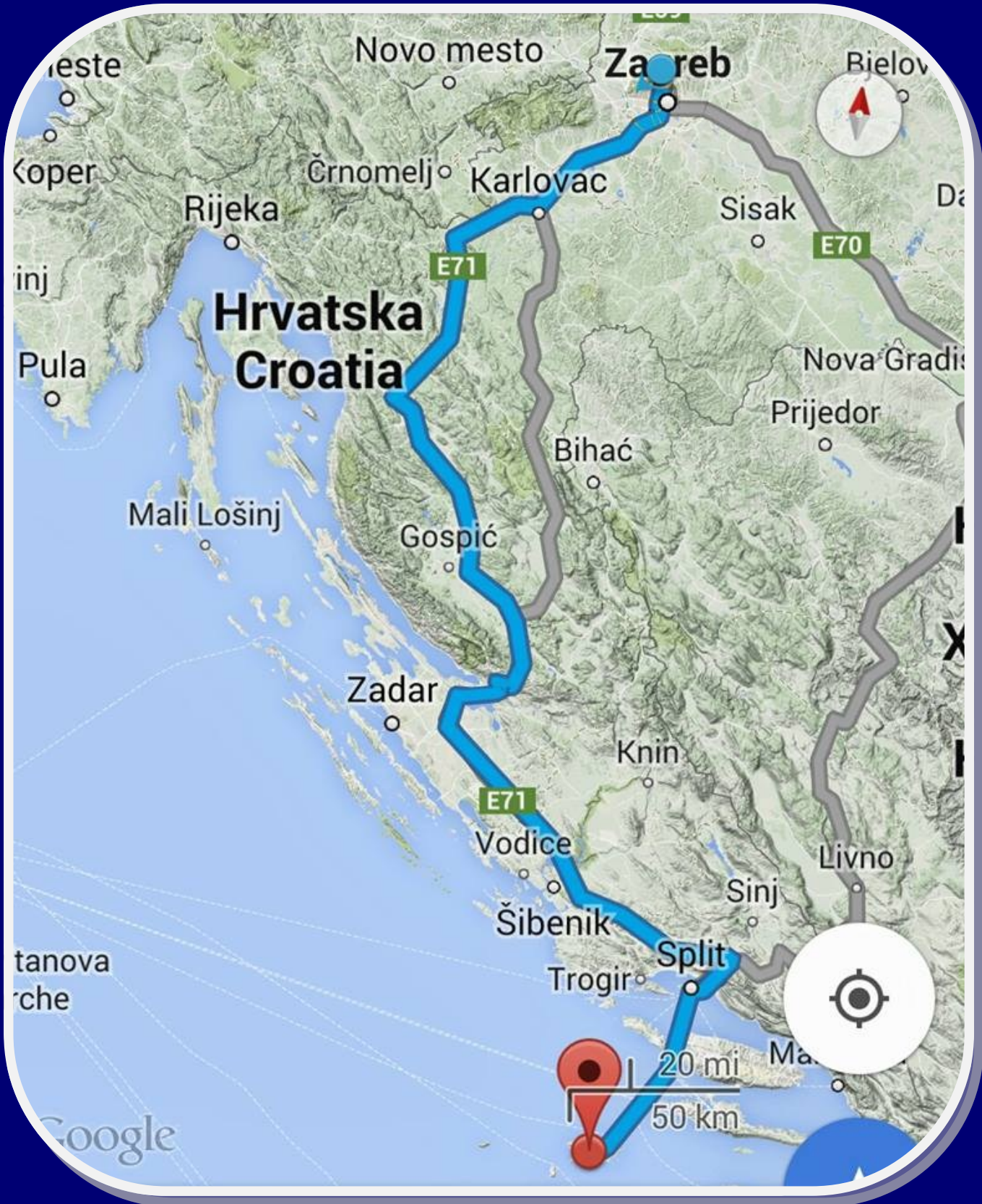
Učenjem i druženjem do odgovornog političara

Tog natprosječno toplog siječanjskog vikenda godine gospodnje 2015. Održana je Zimska škola Političke akademije ZHDZ-a. Uz kolegice i kolege iz VIII. Generacije polaznika skupilo se u Tomislavovom domu na Zagrebačkoj gori impresivna predavačka elita. Polaznici PA imali su zaista rijetku priliku slušati zanimljive teorije, dostignuća i znanja, prezenitiranim od strane vrhunskih stručnjaka, nažalost rijetko prisutnih u sferi javnoga. Predavači su ponudili široki spektar teza iz kojih su se razvile

sadržajne i izuzetno argumentirane rasprave. Uz moralno vrijednosna, ideološka predavanja o aktualnim temama, počevši od obitelji, preko tranzicije, zatim ljevice i desnice te demokracije do uloge crkve u modernim društvima. Kroz niz panel diskusija, timskih zadataka i vježbi javnih nastupa pred kamerama razvijali smo svoje potencijale, znanja i vještine slušanja. Neizostavni i nezaboravni dio naše Zimske škole svakako su bili zajednička druženja uz pjesmu i gitaru koja su uljepšala naše slobodno vrijeme. Razvijati kritički um i spoznati kako pobijediti na izborima ne znači samo osvojiti vlast, već i preuzeti odgovornost za zemlju, samo su neke od najvažnijih poruka koje ćemo ponijeti sa Zimske škole ZHDZ-a na čemu smo im mi, osma generacija polaznika od srca zahvalni. (R.M.)

Učitelji su ti koji sebe koriste kao mostove, pozivajući svoje učenike da prijeđu preko njih.
(Nikos Kazantzakis)

to be continued...